

Brüsszel, 2026. február 25.
(OR. en, fr)

Intézményközi referenciaszám:
2025/0524(COD)

6256/26
ADD 1 REV 1

CODEC 214
CLIMA 57
ENV 115
ENER 62
COMPET 178
IND 108
MI 118

FELJEGYZÉS AZ „I/A” NAPIRENDI PONTHOZ

Küldi: a Tanács Főtitkársága
Címzett: az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács

Tárgy: Tervezet – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE az (EU) 2021/1119 rendeletnek az Unió 2040-re teljesítendő köztes éghajlatpolitikai célértékének megállapítása tekintetében történő módosításáról **(első olvasat)**

- A jogalkotási aktus elfogadása
- = Nyilatkozatok

Franciaország kérte az alábbi nyilatkozatnak a Tanács jegyzőkönyvében való rögzítését

Franciaország támogatja az európai klímarendelet felülvizsgálatával kapcsolatban a 2025. december 10-i háromoldalú egyeztetésen elért ideiglenes megállapodást, amely tükrözi az éghajlatvédelmi törekvésekre és az európai versenyképességre vonatkozó francia prioritásokat, továbbá teljes mértékben összhangban van a környezetvédelmi miniszterek által a Tanács 2025. november 5-i ülésén elért megállapodással.

Franciaország üdvözli ezt a megállapodást, amelyet az európai éghajlat-politika keretében tett jelentős előrelépésnek tekint.

Mindazonáltal Franciaország fel kívánja hívni a figyelmet a kibocsátáskereskedelmi rendszert (ETS) érintő egyik szempontra. E tekintetben újólal hangsúlyozza – amint azt az elmúlt hónapokban folytatott tárgyalásokon is tette –, hogy meg kell őrizni az ETS integritását és hatékonyságát, és ennek érdekében nem szabad lehetővé tenni a nemzetközi jóváírások felhasználását a kereskedelmi rendszeren belüli megfelelés céljára. Franciaország e tekintetben bármilyen pontosítást üdvözlne.

Magyarország kérte az alábbi nyilatkozatnak a Tanács jegyzőkönyvében való rögzítését

Magyarország nem tudja támogatni a 90 %-os nettó kibocsátáscsökkentési célértéket, ezért nem tudjuk támogatni a jogszabály elfogadását sem. Ez az ambíciószint nem egyeztethető össze az Európa versenyképességének és gazdasági rezilienciájának megerősítésére irányuló célkitűzéssel. Reális és hatékony támogató feltételek nélkül komoly kockázat áll fenn a tekintetben, hogy az európai vállalatok az Unión kívülre helyezik át termelésüket és kibocsátásaikat, ami dezindustrializációhoz, munkahelyek megszűnéséhez és külső szereplőktől való fokozott függőséghez vezetne, aláásva egyúttal a kibocsátáscsökkentési erőfeszítéseket.

A javaslatot nem támasztja alá olyan aktualizált hatásvizsgálat, amely tükrözné a közelmúltbeli jelentős geopolitikai és gazdasági fejleményeket. Nem került benyújtásra semmilyen tagállami szintű elemzés, ami azt jelenti, hogy továbbra sem ismertek a tagállamokra gyakorolt eltérő hatások. Ezért a helyzet hasonlít az „Irány az 55%!” intézkedéscsomag elfogadásakor tapasztalt helyzethez: most is az európai gazdaságnak kell alkalmazkodnia az éghajlat-politikai intézkedésekhez, és nem fordítva.

Bár támogatjuk az éghajlatvédelmi törekvéseket, reális és életszerű megközelítést szorgalmazunk. Úgy véljük, hogy a bölcs döntés az lenne, ha alacsonyabb célértékszintről indulnánk, tükrözve a gazdasági realitásainkat. Az ambiciózus fellépés iránti elkötelezettségünket az elért eredményeink is bizonyítják: Magyarország az 1990-es szinthez képest már 48%-os nettó kibocsátáscsökkentést ért el, ami jóval meghaladja az uniós átlagot. Ugyanakkor számos tagállam nem ért el hasonló előrelépést, ami felveti annak kérdését, hogy a kollektív célérték miként érhető el méltányos és kiegyensúlyozott módon. Mindannyian felelősséggel tartozunk polgárainknak. Ennek tükrében sürgetjük, hogy azokat a tagállamokat, amelyek szavazatukkal felhívták a Tanács figyelmét a 90 %-os célérték megvalósíthatatlanságára, ne terhelje felelősség azért, ha végül meghiúsul a 2040-es uniós célérték elérése. A korai eredményeket megfelelően el kell ismerni a soron következő keretben.

Továbbá, tekintettel a LULUCF-ágazatban tapasztalható jelentős bizonytalanságokra és a technológián alapuló szén-dioxid-eltávolítás elterjedtségi arányára, nem helyénvaló egy kötelezően teljesítendő nettó kibocsátáscsökkentési célértéket a nyelőkre vonatkozó feltételezésekre alapozni.

Bár látunk némi javulást a kompromisszumos szövegben, különösen a módosításra/felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezés tekintetében, ezek a változtatások továbbra sem elegendőek. A keret módszertanával, végrehajtásával és stabilitásával kapcsolatban még mindig sok a nyitott kérdés.

Emellett az olyan intézkedések, mint például az ETS2, várhatóan súlyosbítják a helyzetet azáltal, hogy növelik a háztartásokra és a kisvállalkozásokra háruló költségeket, negatív társadalmi reakciók kockázatát rejtik magukban, és csökkentik az éghajlat-politikának a közvélemény általi támogatását, miközben nem vezetnek jelentős kibocsátáscsökkentéshez. Bár értékeljük az ETS2 bevezetésének egy évvel történő elhalasztását, ez nem enyhíti a háztartásokra és a kisvállalkozásokra gyakorolt jelentős kedvezőtlen hatásokat. Az ETS soron következő felülvizsgálatakor további kiigazításokra lenne szükség.

Végezetül, sajnálattal állapítjuk meg, hogy egy ilyen alapvető jelentőségű dosszié tárgyalására igen szoros határidők mellett került sor, ami nem helyénvaló egy ilyen hosszú távra kiható, stratégiai jelentőségű döntés esetén. Kiegyensúlyozott, tényeken alapuló és hiteles megközelítésre van szükség annak biztosításához, hogy a 2040-re vonatkozó keret továbbra is reális és társadalmilag elfogadható legyen, valamint összhangban álljon Európa versenyképességi célkitűzéseivel.

Málta kérte az alábbi nyilatkozatnak a Tanács jegyzőkönyvében való rögzítését

Málta továbbra is rendületlenül támogatja az Unió kollektív éghajlat-politikai céljait. Az európai klímarendelet végrehajtásakor azonban figyelembe kell venni azt az alapvető tény, hogy a földrajzi helyzetünk egyedi, és eleve alacsony kibocsátási szintről indulunk.

Málta változatlanul azon az állásponton van, hogy a klímarendeletben tekintettel kell lenni a sziget tagállamok konkrét jellemzőire annak biztosítása érdekében, hogy a jövőbeli éghajlat-politikai célértékek is méltányosak és arányosak legyenek, és összhangban álljanak az igazságos átmenet melletti uniós elköteleződéssel.

Kis szigetországgként a helyzetünk nem átmeneti akadályt jelent, hanem olyan állandó strukturális valóságot, amely Európa szárazföldi területeivel összevetve gyakran csak eltérő ütemben teszi lehetővé a dekarbonizációt.

A siker érdekében a 2030 utáni időszakra szóló bármilyen keretnek alapos, lokalizált, tagállami szintű hatásvizsgálatokon kell alapulnia, amelyek elismerik az említett eltérő kiindulópontokat. Olyan testreszabott megközelítés nélkül, amely tiszteletben tartja a nemzeti sajátosságokat – különösen Máltának a légi és a tengeri közlekedéstől való függőségét, ahol a kibocsátások túlnyomórészt nemzetközi, viszont a kapcsolódó költségek és a megfelelési nyomás belföldön jelentkezik –, fennáll a veszélye annak, hogy az elvárt erőfeszítés nem lesz összhangban a tényleges kibocsátáscsökkentési képességgel. Ez a helyzet olyan terhet eredményezne, amely nem költséghatékony, és nem is méltányos.

Málta üdvözli, hogy a klímarendelet hangsúlyt fektet a rugalmasságra, amelynek nem csupán elméleti koncepciónak kell lennie, hanem a 2040-ig szóló keret működésének a gerincét kell képeznie. A kis szigetállamok esetében a rugalmasság a nélkülözhetetlen összekötő kapocs a magas szintű ambíció és a gyakorlati megvalósíthatóság között. Olyan valódi megoldásokra van szükségünk, amelyek hatékonyan kezelik a szabályozási eszközök közötti átfedéseket, hogy ne nehezedjen többszörös teher ugyanazokra az alapvető ágazatokra.

Végezetül, igazságos hozzájárulás nem lehetséges a finanszírozáshoz való méltányos hozzáférés nélkül. Mivel a jelenlegi uniós finanszírozási eszközök gyakran a nagyléptékű infrastruktúráknak kedveznek, a kis piacok és a kisebb projektek strukturális hátrányba kerülnek. Málta olyan testreszabott finanszírozási mechanizmusokat szorgalmaz, amelyek valóban elérhetők a kis szigetgazdaságok számára, és biztosítják, hogy az átállásunkat a méretünknek megfelelő beruházások támogassák.

Lengyelország az alábbi nyilatkozatnak a Tanács jegyzőkönyvében való rögzítését kérte

Lengyelország üdvözli azokat az elemeket, amelyeket a tárgyalások során a mi kérésünkre vezettek be az európai klímarendeletbe. Számos lengyel javaslat beépült az európai klímarendelet végleges szövegébe, ami hozzájárult a 2040-es célérték oly módon történő kialakításához, hogy az kevésbé legyen megterhelő a gazdaság számára. Különösen a következőket értékeljük pozitívan:

- **az ETS2 bevezetésének elhalasztása**, mely rendszert szükségtelen eszköznek tekintjük az olyan tagállamok számára, mint például Lengyelország, amelyek a helyi kihívásokhoz és realitásokhoz igazított nemzeti szakpolitikák révén már jelenleg is hatékonyan dekarbonizálják az épület- és a közlekedési ágazatot. A többletidő biztosítása, melyhez a Szociális Klímaalapból származó források korábbi felszabadítása társul, összhangban van Lengyelország jól bevált megközelítésével, amely társadalmilag elfogadható módon mozdítja elő a kibocsátáscsökkentést nemzeti szinten, szankciók helyett ösztönzők segítségével;
- **szigorú felülvizsgálati záradékok bevezetése**, amelyek egyértelmű kapcsolatot teremtenek az éghajlatvédelmi törekvések szintje és az európai ipar helyzete, az energiabiztonság és a gyorsan változó geopolitikai környezet között;

- **annak a lehetősége, hogy a nemzetközi jóváírások akár 10 %-át felhasználják** az EU 2040-es célértékének teljesítéséhez, ami fontos költségugalmassági eszközt jelent, különösen a magas ETS-költségekkel szembeálló hagyományos ipari ágazatok számára. Lengyelország üdvözli az Európai Bizottság arra irányuló kezdeményezését, hogy lehetővé tegye az ilyen jóváírások felhasználását az EU ETS-en belül;
- **az arról szóló bejelentés, hogy csökkenteni fogják a stratégiai jelentőségű védelmi ipar éghajlat-politikai terheit**, azzal a céllal, hogy az a jelenlegi nagy mértékű geopolitikai bizonytalanság és az Oroszország által jelentett közvetlen fenyegetés közepette költséghatékony módon fenntartsa termelési kapacitásait.

Ugyanakkor Lengyelország hangsúlyozza, hogy nem teljesült a legfőbb kérésünk, vagyis az, hogy az általános ambíciószintet igazítsák hozzá az uniós gazdaságok valós képességeihez. Véleményünk szerint a 2040-re kitűzött 90%-os kibocsátáscsökkentési célértéket lehetetlen elérni az Európai Unióban anélkül, hogy az súlyosan aláássa az EU stratégiai ipari ágazatainak versenyképességét, vagy akár azok teljes megszűnéséhez vezetne. Ez következményekkel jár a biztonságra, a gazdasági növekedésre és a munkaerőpiacra nézve. Lengyelország nem tud olyan ambíciószintet támogatni, amely árt mind a lengyel gazdaságnak, mind az uniós gazdaságoknak, és aláássa versenyképességünket a globális szinten.

Lengyelország továbbra is aktívan és konstruktívan részt fog venni a 2030 utáni időszakra vonatkozó uniós éghajlat-politikai keretre irányuló döntéshozatali folyamat következő szakaszaiban, szorosan együttműködve a prioritásainkat osztó tagállamokkal. Célunk továbbra is annak biztosítása, hogy az átállás társadalmilag elfogadható és méltányos legyen, és egyúttal valóban megerősítse az európai gazdaság versenyképességét, biztonságát és rezilienciáját.

Finnország kérte az alábbi nyilatkozatnak a Tanács jegyzőkönyvében való rögzítését

Finnország támogatja az európai klímarendelet módosításáról szóló végső kompromisszumot. Finnország határozottan támogatja továbbá azt az Unió szintjén 2040-re teljesítendő köztes éghajlat-politikai célértéket, mely szerint 90 %-os nettó kibocsátáscsökkentést kell elérni, ami hosszú távú beruházási biztonságot nyújt vállalkozásaink számára. A 2050-re elérendő klímasemlegességre való tiszta átállás lehetőséget kínál az innovációra és a gazdasági növekedésre.

A 90 %-os nettó kibocsátáscsökkentési célérték teljesítéséhez egyértelmű, hatékony és költséghatékony jogszabályi keretre van szükség a 2030 utáni időszakra vonatkozóan.

E célt szem előtt tartva, Finnország úgy véli, hogy a Párizsi Megállapodás 6. cikke szerinti nemzetközi jóváírásokat nem szabad az ETS-nek való megfelelésre felhasználni. Az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszernek kell irányító szerepet betöltenie az EU-n belül a kibocsátáscsökkentés, valamint a további kibocsátáscsökkentést elősegítő műszaki megoldások – például a műszaki nyelők – elterjedése tekintetében. Annak a lehetővé tétele, hogy a 6. cikk szerinti jóváírásokat felhasználják az EU ETS-nek való megfelelés céljára, hátráltathatja e célok elérését.

A Bizottság kérte az alábbi nyilatkozatnak a Tanács jegyzőkönyvében való rögzítését

A Bizottság emlékeztet arra, hogy a Szerződések által ráruházott kezdeményezési jog magában foglalja azt a jogot is, hogy eldöntse, benyújt-e jogalkotási javaslatot vagy sem, valamint hogy az esettől függően meghatározza a javaslat és/vagy a kapcsolódó intézkedés tárgyát, célkitűzését, tartalmát és ütemtervét. A rendelet azon rendelkezéseit tehát, amelyek a Bizottságot javaslatok elkészítésére kérik fel, úgy kell értelmezni, hogy azok nem sértik a Bizottságnak a Szerződések szerinti kezdeményezési jogát.
